

KUKORELLY ENDRE

Csodálkozás

*Ámuldozunk a növényeken. A növényzet
jó. Micsoda illat lengi
körül az illatos növényeket. Egy*

*kis növény csak keveset iszik
és árván áll és öszve-hajladoz
s végigsimít a füvek alja*

*keresztülfutják a vizek
néha új hajtásokat ereszt
vagy elhullajtja a leveleit, és*

*alig változik. Talán nagy játékos
lesz. Talán valóban valaki
akire azt mondják, ez igen. Hát*

*nincs is semmi baj. A lányok
a lépcsőházban vonulnak.
Látni a bugyikat.*

Valami csík

*Valami csík jön.
A hajsza mint egy csík m
ered ki a fejből*

*van ebben némi báj.
Az ember méteráru végül is.
Kitölti, lám, az unalmas teret.*

*Ennyi tehát az, amennyit gondolok
de csak ennyit mondok ki, uraim
ám ezzel is örökké baj van.*

Leült, és éppen ott

*Leült, és éppen ott, ahol megállt
kicsit, a lába elé le, egy fácska
lába elé, mert mászkált már
eleget ebben az erdőben, s a
pénze is ott volt, jól beásva.*

*Már nekifogott építeni a hajót
és azt nézegette így, az innen
hogy ragyog, mert csakugyan
hozzákezdett az eső, és
a fejére is esett jócskán*

*és onnan folyt le a földre a víz.
Csak gyenge volt. Gyenge volt
felállni. Vágyott, de gyöngé
volt ahhoz. Majd mindenkinek
meg fogja mutatni, ha kész.*

Valahogy elkezdték

*Valahogy mégis elkezdték, nem
volt az életnek eleje, neki
kezdeni, mások szerint más
lelkek is, hogy én nem a legjobban
csinálok, szerintük túlzottan is nem
mert ilyen túl-kényelmesen élek, és az
azt jelenti, aki vagyok. Csak ne így
most ne kezdjenek hozzá, ne kezdje
el valaki, azért, mert én el
alszom ha lökdösnek, akkor
azonnal elalszom, a lökdöséshez.
Lefekszem, elég, eddig volt, tehát
nem kell tovább szarakodni még
valahány évig, így, vége, vége
vége. Föl se kelek eleve. Ki se
nyitom a szemem, még a folyosóra
se megyek ki, csak az elő
szobában ide-oda, és a konyháig, a
leves, előbb a leves, fűtőrészés
fűtőrésztem leves után, akkor
vissza, alszom valamenyit, aztán
megintcsak kimegyek turkálni
kicsit, ücsörögni a konyhában, vad
krémszag ebéd, turkálók a husik
között, mert bennem is
mint oly sokakban, fekszik
a lélek, mégis, nem tartom meg, és
ez jelenti azt, aki vagyok.*